

A NATO REAGÁLÓ ERŐK 3-AS ÉS 4-ES VÁLTÁSAI LOGISZTIKAI KÖVETELMÉNYRENDSZERE ÉS MŰVELETI TERVEZÉSÉNEK TAPASZTALATAI

Keszthelyi Gyula mk. ddtbk

A cikksorozat első része a NATO reagáló erők (NRF) létrehozásával összefüggő logisztikai támogatási környezetet elemezte, felvillantva azokat a lehetőségeket és nehézségeket, amelyek a gyakorlatban, jelentős mértékben befolyásolhatják egy művelet sikeres megvívását. Jelen írás az általános feltételek konkrét megvalósítását mutatja be az NRF-3/4 feladat példáján, betekintést nyújtva egy doktrína alkotó folyamat részleteibe.

A haderőnemek közötti logisztikai koordináció problematikája

Az NRF-3/4 missziót megelőzően, a művelet logisztikai támogatásának tervezésekor az elvek, a követelmények, a feltételek és a feladatok egyeztetése érdekében, a résztvevő parancsnokságok egy sor kétoldalú megbeszélés sorozatot tartottak, ahol számos szakmai kérdésben nem sikerült megállapodni. Ezért 2003 decemberében a nápolyi összhaderőnemi parancsnokság összehívott egy logisztikai tervezői konferenciát, melynek célja a haderőnemek által felvetett elvi és gyakorlati problémák megvitatása, az érvényes doktrínák alapján megválaszolhatatlan kérdések összegzése, valamint az NRF-3/4 rotáció specifikus és az NRF feladatra általánosan alkalmazható logisztikai alapelveinek kidolgozása volt. Ugyanakkor jogosan vetődik fel a kérdés, hogy miért csak az NRF-3/4 feladat tervezési fázisában jelentkeztek ezek a problémák, hiszen az NRF-1 formáció ekkor már mintegy két hónapja készenléti szolgálatban állt, s

az első két váltásra kidolgozott műveleti elgondolások jóváhagyása már hónapokkal előbb megtörtént.

A válasz tulajdonképpen egyszerű. Az NRF-1/2 váltás a prágai találkozót¹ követően olyan rövid időn belül kezdte meg a feladatát, hogy a parancsnokságok fő erőkifejtése a csapatok felkészítésére irányult, ezért nem volt elegendő idő az érvényes doktrínákon túl, új irányelvek kidolgozására. Következésképpen a műveletet vezető parancsnokság (AFNORTH HQ)² elsősorban az V. cikkely szerinti és a béketámogató műveletekre általánosságban kidolgozott irányelvekre támaszkodva hajtotta végre a tervezést. Többek között ez is volt az egyik oka, amiért az első formációt a teszt megnevezéssel illették.

Az NRF-3/4 rotáció azonban új kihívást jelentett, úgy a parancsnokságoknak, mint a csapatoknak. Először is igazolni kellett a felkészültséget és a kezdeti műveleti képesség elérését az Allied Action-2004 gyakorlaton, majd egy nagytávolságú manőverrel egybekötött művelet végrehajtásával be kellett mutatni a DJTF HQ³ működőképességét kombinált települési feltételek között (a művelet megkezdésekor hajófedélzeten, majd ezt követően a szárazföldön települve).

Tekintettel a várható feladatok összhaderőnemi jellegére a konferencia vitájának középpontjába a haderőnemek közötti logisztikai együttműködés és a logisztikai vezetés kérdései kerültek előtérbe. A dilemma sokkal bonyolultabbnak bizonyult annál, mint első pillantásra tűnik, mivel a három egyenrangú haderőnem közül bármelyik kijelölése a másik két fél számára elfogadhatatlannak bizonyult. Megoldásként egy, az összhaderőnemi parancsnokságot megszemélyesítő, az összhaderőnemi érdekeket megjelenítő szervezet bevonásának lehetősége merült fel.

¹ Prágai NATO Csúcstalálkozó 2002. november 21-22.

² AFNORTH HQ, Szövetséges Északi Regionális Parancsnokság, Brunssum

³ DJTF HQ Deployable Joint Task Force HQ Telepíthető Összhaderőnemi Harccsoport Parancsnokság. Az Összhaderőnemi Hadműveleti Parancsnokság (JFC) előretolt eleme.

Maga az összhaderőnemi parancsnokság azonban a parancsnoki struktúrában befejezett átalakítás után sem rendelkezett az NRF feladat összhaderőnemi logisztikai koordinációjára hivatott elemmel, mivel az NRF misszió jóváhagyása a parancsnoki struktúra átalakítására vonatkozó döntés után történt. A logisztikai főnökség szervezetében ugyan kialakításra került egy, a korábbi struktúrához viszonyítva megerősödött MJLC⁴, azonban ennek feladata a CJTF⁵ művelet logisztikai koordinációjának, irányításának megvalósítására korlátozódott. Az NRF és a CJTF művelet viszont úgy készenléti időben, mint feladatrendszerében különbözik egymástól. Ami viszont mindkét műveletben közös az a logisztikai képességek koordinációjára, illetve a logisztikai erők vezetésére, irányítására és az erők hatékony felhasználására vonatkozó követelmény. Logikusan vetődött fel tehát az a javaslat, hogy tulajdonképpen az MJLC lenne az a megfelelő elem, amely alkalmassá tehető egy NRF műveletben a logisztikai irányításnak, koordinációnak a megvalósítására. A konferencián az érvek és az ellenérvek ütköztetésének eredményeként a résztvevők megegyeztek, hogy úgy az NRF-3, mint az NRF-4 műveletnél egy, a haderőnemek képviselőivel megerősített MJLC fogja végrehajtani a haderőnemek közötti koordinációt.

Miután megszületett a konszenzus az MJLC jövőbeni szerepéről további megoldandó problémaként merült fel a szervezet legmegfelelőbb telepítési helyének kérdése, ahonnan a tevékenységét hatékonyan képes megvalósítani. A konferencia résztvevői megállapodtak, hogy az NRF-3 feladatnál az MJLC kísérletképpen a Mögöttes Támogató Parancsnoksággal közösen kerül telepítésre, melynek legfőbb indoka, hogy a csapatok utánpótlásának ellátási láncja csaknem kizárólagosan az RSC felelősségi körzetén keresztül vezet, és a csapatokat biztosító nemzetek is valószínűleg itt helyezik el Nemzeti Támogató Elemeiket. Mindezek alapján az NRF-3 missziónál ez a megoldás került

⁴ MJLC Többnemzeti Összhaderőnemi Logisztikai Központ. Rendeltetése a cikksorozat első részében került kifejtésre

⁵ CJTF Multinacionális Összhaderőnemi Harccsoport. Rendeltetése szintén az első részben került ismertetésre.

elfogadásra. Az Allied Action-04 gyakorlat sikeresen demonstrálta a konferencián elfogadott elképzelés helyességét, ugyanakkor bebizonyította, hogy az MJLC kizárólagosan koordinációra szűkített feladatrendszere nem teszi lehetővé a logisztikai erőkkkel és eszközökkel történő hatékony manőverezést. Ezért az NRF-4-nél az újonnan kialakított Logisztikai Bázis Parancsnoksággal (LBC - Logistics Base Command) történő közös elhelyezés mellett történt döntés, felruházva az MJLC a LBC részére biztosított jogkörök egy részével.

Miután az NRF-3/4 logisztika rendszerének kialakítása megtörtént, elkezdődhetett a feladatra vonatkozó követelményrendszer áttekintése, különös tekintettel arra a tényre, hogy a rendelkezésre álló haderő összetétele nem tette lehetővé az MC-477⁶ doktrínában meghatározott feladatok maradéktalan végrehajtását.

Az NRF-3/4 alkalmazásának általános követelményrendszere

A követelményrendszer meghatározásának célja az NRF-3/4 haderő képességeinek egyértelmű definiálása volt. Miután az NRF-3/4 még nem rendelkezett a teljes készenlétnek (FOC) megfelelő csapatstruktúrával, ezért az alkalmazhatóság szempontjából az egyik leglényegesebb kérdés az MC-477 dokumentumban lefektetett feladatok, és a rendelkezésre bocsátott haderő képességei közötti egyensúly mérlegelése. Az NRF-3/4 esetében a csapatstruktúrában megjelenő kezdeti képesség következtében a feladatrendszerbe a következő különleges követelmények, illetve korlátozások kerültek bevezetésre:

- A feladat eredményes teljesítése érdekében már békeidőben rendelkezésre kell, hogy álljanak azok az eszközök, felszerelések és anyagi készletek, amelyek egy válság kitörése esetén, rendkívül rövid idő alatt igénybe vehetők, felhasználhatók.

⁶ MC-477 Military Concept for the NATO Response Force - A NATO Reagáló Erő Katonai Konceptiója

- Az Egyesített Összhaderőnemi Követelményrendszer (CJSOR⁷) által meghatározott haderőstruktúrában szereplő csapatok a feladatra teljesen feltöltötten rendelkezésre állnak.
- Az alkalmazási távolság a béke települési körlettől nem több mint 3000 tengeri mérföld.
- Minden csapatot biztosító nemzet önmaga felelős a saját erők műveleti területre juttatásáért (földön, vízen, levegőben).
- A partraszállási kikötő és a műveleti terület közötti távolság nem haladhatja meg a 300 km-t szárazföldi, és az 500 tengeri mérföldet légi vagy tengeri utánpótlás esetén.
- A Települő Összhaderőnemi Harccsoport Parancsnokság (DJTF HQ - JFC Forward –JFC Előretolt eleme) és a légi erő komponens előretolt eleme (ACC Forward) valamint a szárazföldi komponens parancsnokság fő harcálláspontja (LCC MAIN) közösen települ.
- A műveleti területtel szomszédos befogadó nemzet baráti viszonyt ápol a Szövetséggel és legalább egy repülőteret és egy tengeri kikötőt biztosít a települő csapatok és az utánpótlás fogadására.
- Az NRF-3/4 egy Elsőként Behatoló Erő (Initial Entry Force - IEF), amely korlátozott műveleti képességekkel rendelkezik, egy gerilla háborúval vagy nemzetiségi konfliktussal terhelt ellenséges környezetben.
- A csapatok átadás-átvétele a behajózási kikötőben vagy a felszálló repülőtéren történik.
- A Mögöttes Támogató Parancsnokság (RSC), MJLC és a Logisztikai Bázis Parancsnokság (LBC), ez utóbbi csak az NRF-4 esetén, időben egyszerre települ.
- A Befogadó Nemzeti Támogatásra (BNT) vonatkozó Egyetértési Memorandumok (MOU) és a Technikai Egyezmények (TA),

⁷ CJSOR Combined Joint Statement of Requirements - Összhaderőnemi Többnemzeti Képesség Követelmények

valamint a Logisztikai Vezető Nemzetre (LLN), vagy a Logisztikai Ellátásra Specializálódott Nemzetre (LRSN) vonatkozó megállapodások a csapatok településének megindítása előtt rendelkezésre állnak.

- Az NRF alapvető rendeltetése, hogy előkészítse és biztosítsa a műveletet folytató csapatok (Follow on Forces – FoF) telepítését és műveleteinek megkezdését, ezért a műveleti területen tervezett tevékenységének időtartama 30 nap, a ki és hazatelepülés idejét nem számítva.

Miután az NRF részére meghatározott feladatcsomag hét egymástól lényegesen eltérő haderőstruktúrában, hét egymástól lényegesen eltérő missziót tartalmaz (a cikksorozat első részében részletesen ismertetésre került) a műveleti tervezés a „legkedvezőtlenebb” helyzetet vette alapul, vagyis az Elsőként Benyomuló Erő (IEF) küldetés végrehajtását. Ugyanakkor a haderőstruktúrára való tekintettel (kezdeti műveleti képesség), a műveleti tervezés a tevékenység lehetséges környezetét az FOC-nál kedvezőbbként tételezte fel, vagyis nem egy totális háborús viszonyok közötti békekikényszerítés volt a számvetés alapja, hanem „csak” egy gerilla tevékenységgel sújtott területen kell helyreállítani a biztonságos környezetet, vagyis stabilizálni egy országon belüli nemzetiségi ellentétek következtében kialakult bizonytalanságot, amely az emberi jogokat vagy a környező országok biztonságát fenyegetik.

Fontos azon feltételezés figyelembe vétele, mely szerint Szövetség „baráti viszony” ápol a konfliktusban érintett állam valamely szomszédjával, ami logisztikai szempontból a Befogadó Nemzeti Támogatás erőforrásaihoz és szolgáltatásaihoz való jobb hozzáférést és egyben a csapatok felvonultatásának egyszerűsödését jelenti.

A CJSOR alapján az NRF-3/4 haderőnek a teljes készenléthez viszonyított lehetőségeit a csökkentett csapat struktúrán kívül elsősorban a rendelkezésre álló logisztikai képességek, valamint a vezetéshez szükséges híradórendszerek nem megfelelő mennyisége korlátozták. Mindezek figyelembe vételével született meg az a döntés, mely szerint a szárazföldi parancsnokság fő harcálláspontja, a DJTF HQ és az ACC Forward elemek, valamint az LCC MAIN közös bázison települ. Ugyancsak a logisztikai képességhiányokra - a stratégiai szállító kapacitásokban meglévő hiányosságok – vezethető vissza a műveletek Európától mért távolságára bevezetett korlátozás.

Fontos kiemelni a csapatok át-, alárendelésre meghatározott új kritériumot, mely szerint ez a jogi aktus a behajózási kikötőkben, illetve repülőtereken történik. Ez ellentmondott a nemzetek által elfogadott, általánosságban érvényes irányelvnek, mivel ez az aktus tradicionálisan a kihajózási kikötőkben kell, hogy megtörténjen. A hadműveleti parancsnok csak ezen új elvárás megvalósulása esetén képes befolyásolni a csapatok hadszíntérre érkezésének és felvonultatásának folyamatát. Függetlenül a csapatok átadásának helyszínétől függetlenül, azonban továbbra sem változott a „mozgatásra” vonatkozó szövetségi alapelv, mely szerint a nemzetek maguk felelnek a csapataik szállításáért, és viselik az ezzel kapcsolatosan felmerült költségeket.

A 30 napos feladatra, a műveleti terület és a partraszállási kikötők közötti távolságra vonatkozó korlátozások, valamint a különböző multinacionális szerepvállalások és támogatási lehetőségek feltételezése (LLN, LRSN, illetve a harmadik fél és a befogadó nemzet által nyújtott támogatás stb...) pedig a logisztikai műveleti tervezés érdekében kerültek meghatározásra.

A műveletre vonatkozó átfogó, általános követelményrendszer lefektetése után lehetővé vált a logisztikai támogatás funkcionális alapelveinek és feltételrendszerének meghatározása.

Az NRF-3/4 logisztikai támogatásának alapelvei és feltételrendszere

Az NRF művelet tervezésekor természetesen az MC-319⁸ dokumentumban rögzített, a logisztikai támogatásra vonatkozó alapelvek jelentették a bázist. Az első elv szerint a nemzetek önállóan vagy más nemzetekkel közösen felelősek egy olyan megfelelő logisztikai struktúra kiépítéséért, amely alkalmas a szétbontakozott erők támogatására. A második alapelv NRF-3/4 feladatra alkalmazva kimondja, hogy az Összhaderőnemi Parancsnok és a csapatokat biztosító nemzetek közösen felelősek a kijelölt erők logisztikai támogatásáért. Ez utóbbi egy szárazföldi dominanciájú műveletben részben átruházásra kerülhet a szárazföldi komponens parancsnok (COM LCC) részére, aki a műveleti területen felelőssé tehető saját erőin kívül a légi és haditengerészeti földi telepítésű erők logisztikai támogatásának koordinálásáért is. Fontos aláhúzni, hogy terminológiai szempontból az NRF logisztikai támogatása alatt a feladatok teljes spektrumát lefedő műveletek és küldetések végrehajtása érdekében megvalósított telepítési, fogadási, fenntartási és visszatelepítési képességek összességét kell érteni.

Az alapelvek rögzítését követően fel kellett állítani azon feltételeket és korlátokat, amelyek meghatározták, illetve behatárolták a logisztikai feladatok végrehajtásának kereteit. Ezek az alábbiak szerint kerültek megfogalmazásra:

Az NRF feladat megkezdése előtt az Összhaderőnemi Parancsnok (COM JFC) kiadja az úgynevezett Fenntartási Nyilatkozatot (Sustainability Statement – SUSTAT), melyben meghatározza a legkedvezőtlenebb helyzetre vonatkozó tervezési követelményeket, ezért a SUSTAT egy olyan jogi dokumentum, amely alapján a nemzetek megtervezhetik és kialakíthatják a lehetséges feladatokhoz szükséges eszközeiket.

⁸ MC-319 NATO Principles and Policies for Logistics - A NATO logisztikai alapelvei és irányelvei

- a) A műveleti körzetbe települő logisztikai csapatok létszámának minimalizálása érdekében a Befogadó Nemzet és a külső polgári szolgáltatók által nyújtott támogatás igénybevétele minden feladat tervezése során lényeges követelmény. A csapatoknak azonban a lehetséges külső forrásoktól függetlenül is képesnek kell lenniük önellátásra. Az NRF-nek, mint egy autonóm haderőnek, rendelkeznie kell egy 30 napos műveletet folytatásához elegendő saját forrással és képességekkel, valamint képesnek kell lennie a művelet folytatására is, amennyiben az utánpótlás biztosított.
- b) A COM LCC logisztikai támogatást nyújthat az ACC⁹ és az MCC¹⁰ szárazföldi parancsnokság műveleti körzetébe települ erői részére, amennyiben a megfelelő együttműködési megállapodások a feladat megkezdése előtt aláírásra kerülnek.
- c) Az Általános Logisztikai Támogatás többnemzeti és kiterjed mindazon anyagféleségekre, amelyek közösek az összes nemzet vonatkozásában, és mindazon területekre, ahol a nemzetek meg tudják osztani a készleteiket. A közös anyagféleségek körébe tartoznak az üzemanyagok (beleértve az egységes üzemanyag koncepció elvét), a szállítás-mozgatást végző eszközök (a Nehéz Felszereléseket Szállító Eszközök), az élelmezés, az ivó és technikai víz, a műszaki készletek, valamint a Befogadó Nemzeti Támogatásból beszerezhető anyagok és szolgáltatások.
- d) A nemzeti logisztikai támogatás kizárólag azon cikkekre és szolgáltatásokra kell, hogy korlátozódjon, amelyeket különlegességük miatt nem célszerű vagy nem lehet multinacionális keretek között biztosítani. Jelenleg ide sorolhatók a fegyverrendszerek, a speciális járművek, az eltérő típusú híradó berendezések és az általános rendeltetésű nemzet specifikus hadfelszerelések. Különbözőségük ellenére

⁹ ACC Air Component Command - Légierő Komponens Parancsnokság

¹⁰ MCC Maritime Component Command - Haditengerészeti Komponens Parancsnokság

az előbb felsorolt rendszerek karbantartása és javítása nemzetközi együttműködéssel hatékonyan tervezhető.

- e) A lőszer biztosítása és karbantartása szintén kizárólagosan nemzeti felelősség, azonban a NATO szabványok szerinti lőszerbiztosítás, a megsemmisítő eszközök multinacionális alapon szervezett tárolása és szétosztása tovább javíthatja a logisztikai erők hatékonyságát.
- f) A logisztikai rendszer hatékony működtetése érdekében a közreműködő nemzetek, az arányos tehermegosztásnak megfelelően, felvállalják a Logisztikai Vezető Nemzeti (LLN), vagy a Logisztikai Specializált Nemzeti (LRSN) szerepkörök valamelyikét, illetve igénybe veszik a LLN, LRSN valamint a Befogadó Nemzet által nyújtott támogatásokat.

A felsorolt feltételek maradéktalan teljesülése esetén egy, az érvényes logisztikai elvekre támaszkodó, viszonylag hatékony logisztikai ellátó rendszer kialakítására nyílik lehetőség. Mivel sem az NRF-3, sem az NRF-4 nem került műveleti alkalmazásra, ezért a feltételrendszer gyakorlati tesztelése az Allied Action és a Destine Glory gyakorlatokon lett végrehajtva, melynek tapasztalatai egyértelműen pozitívak voltak.

A logisztikai támogatás megvalósítása

Miután lefektetésre került a logisztikai támogatásra vonatkozó feltételrendszer, a következő lépésben a csapatok felvonultatásával és magával a logisztikai támogatás megvalósításával kapcsolatos elvárások kerültek meghatározásra, melyek az alábbiak szerint foglalhatók össze:

1. A csapatok felvonultatása:

A kiindulási feltételrendszer szerint minden nemzet önmaga felelős csapatai hadszíntérre történő áttelepítéséért, azonban elengedhetetlen az

egymással, valamint a Szövetséges Mozgatási Koordinációs Központtal (AMCC), a Hadműveleti Parancsnoksággal és a Szárazföldi Komponens Parancsnoksággal megvalósuló közvetlen koordináció, annak érdekében, hogy a csapatok a parancsnok által meghatározott sorrendben érkezzenek a helyszínre. Ez viszont csak akkor valósítható meg, ha amikor a fogadáshoz szükséges logisztikai erők és eszközök a mögöttes területen már széttelepítésre kerültek. Csak ebben az esetben képesek az NRF csapatok fogadását, állomásoztatását, előremozgatását és összekovácsolását (integrációját) (RSOM/I)¹¹ végző nemzet vagy nemzetek feladatukat megfelelő színvonalon teljesíteni.

2. A logisztikai támogatás elemei

2.1. A fenntartási anyag ellátásának folyamata

2.1.1. Számvetés, tárolás:

Általános rendeltetésű anyagok: a 7 napos készlet vagy az alegységeknél vagy az integrált logisztikai támogató szervezetnél kerül tárolásra. A Nemzeti Támogató Elemeknek rendelkezniük kell a maradék 23 napos készlethez történő hozzáférés lehetőségével (így biztosítva a mindösszesen 30 napos készletet). Fontos aláhúzni a lehetőség szót, mivel nem az a követelmény, hogy az NSE-nél álljon rendelkezésre a 23 napos készlet. Elegendő, ha abból 10 napra számvetett az ellátási lánc által valamely állomásán található. Az utóbbi indoka, hogy a teljes 30 napos készlet egyidejű szállítása jelentősen fékezheti a csapatok felvonultatását és szétbontakozását.

Megsemmisítő eszközök: esetükben bevezetésre került az úgynevezett intenzitási tényező, amely nem más, mint az NRF-re számvetett és az V. cikkely szerint műveletre tervezett mennyiségek viszonya. Miután a korszerű precíziós megsemmisítő eszközök beszerzési ára az utóbbi évtizedekben megsokszorozódott, és az esetek nagy százalékában az élettartamuk során éles műveletei helyzetben nem kerülnek alkalmazásra, a költségek megtakarítása

¹¹ RSOM/I Reception, Staging and onward Movement/Integration - Fogadás, Állomásoztatás, Előremozgás/Összekovácsolás

érdekében a Szövetség egy speciális számítógéppel támogatott programot fejlesztett ki a tervezés támogatására, amely nemzetekre lebontva meghatározza a legkedvezőtlenebb V. cikkely szerinti feladat végrehajtásához szükséges minimális mennyiséget. Mivel az NRF művelet az úgynevezett nem háborús műveletek kategóriájába tartozik, ezért a felhasználási szükséglet is lényegesen az V. cikkely szerinti műveletre számvetett alatt marad, következésképpen az intenzitási faktor értéke is ennek megfelelően alakul. Az intenzitási tényező konkrét értékét minden művelet megkezdése előtt a stratégia parancsnokság határozza meg.

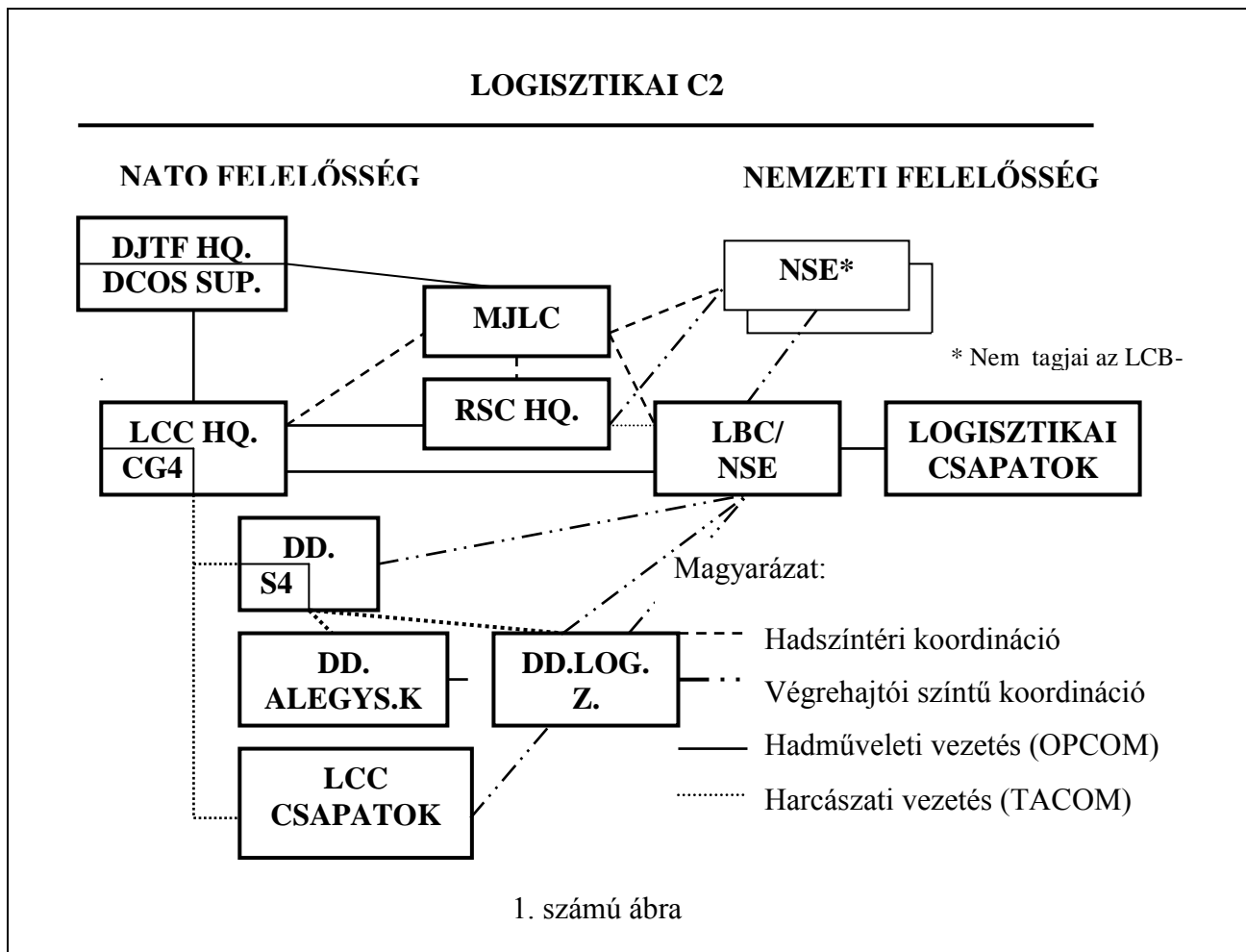
Az előírt megsemmisítő eszközök normájának csökkentésére hozott döntés nemcsak a szükséges szállítókapacitás igényre hatott előnyösen, de lecsökkentette a műveleti területen kialakítandó, gyakran különleges feltételeket követelő, tároló raktár felület szükségletet is. A mennyiségek változásának további pozitív kihatása, hogy megtakarítás eredményez a precíziós fegyverek üzemidejében is azáltal, hogy nem kerülnek kikonzerválásra, mozgatásra, előkészítésre.

2.1.2. Utánpótlás: A rutin utánpótlási elvek szerint a dandár harcoló csapatai eljuttatják az igényeiket a dandár logisztikai zászlóaljhoz, amely továbbítja azokat az ellátó logisztikai szervezethez. Ezzel egyidejűleg egy tájékoztató jelentés kerül továbbításra a dandár S-4 törzshöz, annak érdekében, hogy a dandártörzs megfelelő ismeretekkel rendelkezzen a logisztikai helyzetről. A szárazföldi parancsnokság közvetlenek vonatkozásában az utánpótlás a normál rutinnal megegyezően történik, vagyis az igények közvetlenül az ellátó szervezethez kerülnek eljuttatásra, mely a Nemzeti Támogató Elemeken keresztül elégíti ki azokat.

2.1.3. Koordináció: A koordináció három különböző szinten valósulhat meg.

- A legmagasabb szinten az MJLC felelős az összhaderónemi szintű koordinációért, amely magába foglalja a csapatokat küldő nemzeteket, a befogadó nemzetet és a komponenseket.
- A következő szint, ahol az együttműködés a Mögöttes Támogató Parancsnokság (RSC) és a különböző ügynökségek között valósul meg és alapvetően az LCC szintre koncentrál.
- A harmadik szint az ellátó szervezetnél, az NSE képviselőinek a bevonásával tartott koordinációs értekezlet, ahol a problémák gyakorlati megoldása realizálódik.

2.1.4. Jelentések: A dandár alegységei, beleértve a dandár logisztikai zászlóaljat is a dandár törzsnek jelentenek, a dandár S-4 főnöksége pedig az LCC CG-4-nek. Az LCC CG-4 fogadja az LCC alárendeltek és az RSC, valamint az ellátó logisztikai szervezet kötelező logisztikai jelentéseit, mely utóbbit tájékoztató jelleggel megküld az MJLC-nek. Az ellátó logisztikai szervezet a „körzeti ügyekben” közvetlenül az RSC-nek jelent. Haderónemi szintű információ csere érdekében pedig az LCC és a DJTF kötelesek egymás folyamatosan tájékoztatni.

Finanszírozás

A NATO érvényes finanszírozási alapelve kimondja, hogy a „Költségeket az a fél viseli, akinél keletkeznek”, következésképpen a résztvevő nemzetek viselik csapataik kitelepítésének, fenntartásának és hazatelepítésének költségeit, vagyis a nemzeti logisztikai erőforrások beszerzése, fenntartása nemzeti felelősség, azonban a nemzetek közötti multinacionális egyezmények lehetővé teszik a költségek csökkentését és a hatékonyság javítását. A NATO központi költségvetése csak a parancsnokságok, a parancsnokságok közötti híradást, a biztonsági beruházási programokat és a nemzetközi törzsek munkájához szükséges terveket finanszírozza.

Az NRF-4 logisztikai vezetése, irányítása

Az NRF hatékony és hatásos logisztikai támogatásának megvalósítása feltételezi, hogy a nemzetek felruházzák a szárazföldi komponens parancsnokát a megfelelő logisztikai vezetési és irányítási jog- és hatáskörökkel, valamint képességekkel (C2). Ennek a jog- és hatáskörnek ki kellene terjednie az összes résztvevő alakulatra, beleértve a Nemzeti Támogató Elemeket (NSE), továbbá fel kellene ölelnie a logisztikai koordinációt, a prioritás meghatározását és a konfliktusok elkerülését.

A NATO folyó műveleteinél a csapatok hadműveleti parancsnok részére történő átadása nem jelenti automatikusan a nemzeti támogató elemek feletti vezetési, vagy irányítási hatáskörök egyidejű átadását. Ezért ezek a logisztikai alakulatok tisztán nemzeti vezetés alatt maradnak, ami nem teszi lehetővé az adott művelet parancsnokának sem a létszámuk meghatározását, sem az általuk tárolt készletekkel való manőverezést a művelet sikere érdekében. A logisztikai erőforrások hatékony felhasználása, az erővel, eszközökkel való manőverezés ugyanakkor igényli a nemzeti támogató elemek képességeinek összehangolását, létszámuk minimális szinten tartását, melynek megvalósítása érdekében a Szövetség évek óta törekszik megnyerni a nemzeteket egy olyan rendszer elfogadására, amelynél a műveletet vezető parancsnoknak lehetősége van irányítási jogkört gyakorolni a műveleti területre telepített anyagi eszközök felett. Az NRF-4 ebből a szempontból bizonyos mértékben forradalmi áttörést jelentett, mivel a résztvevő országok egy része hozzájárult a nemzeti támogató elemeiknek egy közös logisztikai bázis rendszerébe történő beintegrálásához és az azok feletti harcászati irányítási jogkör hadszíntéri parancsnok részére történő átadásához. Ez gyakorlatilag egy Logisztikai Bázis Parancsnokság megalakításában vált valóra, amely égisze alatt megvalósult a logisztikai ellátás koordinációja, az anyagi erőforrásokkal történő hatékony gazdálkodás.

Összefoglalás

Az NRF-3/4 rotáció logisztikai szempontból lényeges előrelépést jelentett az expedíciós műveletek logisztikai biztosításának tervezésében és végrehajtásában. Az MJLC koordináló szerepének kiszélesedése és bevonása az NRF műveletekbe lényeges előrelépést jelentett a logisztikai erőforrások felhasználásának hatékony menedzselésében. A logisztikai csapatok erőforrásainak koncentrációja egy közös bázison, valamint a logisztikai erőforrások feletti harcászati irányítási jogkör elemeinek megjelenése elősegítették egy új NRF Operációk Műveleti Logisztikai koncepciójának az elfogadását, amelyet a cikksorozat következő része tárgyal.

Irodalomjegyzék:

1. NATO Handbook (NATO Kézikönyv) Public Diplomacy Division 2006. 1110 Brussels – Belgium
2. NATO Military Structure (A NATO Katonai Szervezete) NATO Briefings, Public Diplomacy Division 2005. 1110 Brussels – Belgium
3. Deploying capabilities faster and further than ever before on (Telepítünk képességeket gyorsabban és távolabb, mint soha korábban). Public Diplomacy Division 2005. 1110 Brussels – Belgium
4. Logistics Support for NATO operation (A NATO műveletek logisztikai támogatása). Public Diplomacy Division 2005. 1110 Brussels – Belgium
5. Info Pack (Információs csomag). Public Diplomacy Division 2006. 1110 Brussels – Belgium
6. AJP-4.9 A többnemzeti logisztikai támogatás módszerei